Розбір вигуку як частини мови

Вигук – це незмінна частина мови, що виражає почуття, емоції, спонукання до дії, наслідування звукам, проте не називає їх.

Вигуки не належать ні до самостійних, ні до службових частин мови.

За значенням поділяються на

Емоційні

виражають почуття і переживання: о, ой, ах, фу, nxe.

Спонукальні

передають спонукання, заклик: *цить*, гов, алло, ну, гей, гайда, нумо, вйо, ціп-ціп.

Спонукальні

Цить!

Геть!

Нумо!

Гей!

Агов!

Струнко!

Привіт!

До побачення!

Пробачте!

Смачного!

прощання

наказ

заборона

поклик

ОКЛИК

вітання

Прощайте!

Дякую!

Hy!

Гайда!

Алло!

Tcc...

Годі!

Анумо!

Помагайбі!

Будь ласка!

вигуки

Запам'ятай!!!

ВИГУКИ

Значення

залежить

від контексту, ситуації

у! поїдемо на посівку! ви ук приблизно одначає Прирішено!" отирнадцять вовків колись нами гнались! – Ну, ре Івановичу! Невже така ук приблизно рнадцять?! к приблизно означає итися".

Запам'ятай!!!

Емоційні вигуки

Радість

Жаль

Здивування Іронію

Захоплення Задоволення

виражають

О, ой, ах, ех, ай, ух, ой лишенько, ой леле, тьху, фу, цур, овва, от тобі й раз, отож то й є, де ж пак, слава Богу!

Страх

Біль

Гнів

Обурення Зневагу Горе

ВИГУКИ

ІНОДІ

можуть

виступаци

членами

речення

У ролі присудка: Заридала Катерина та бух йому (батькові) в ноги. У ролі підмета: Тисячеголосе "ура" пронеслося над площею.

У ролі додатка: Не кажи "гоп", поки не перескочиш. У такому разі вигуки не відділяються розділовими знаками від інших членів речення.

Запам'ятай!!!

Розбір вигуку як частини мови

§ 50, стор. 219

Послідовність розбору

Вправа 469

Частина мови Група за значенням Особливості вимови й написання

Розділові знаки

